

ХРИСТИЯНСКИЯТ ЖИВОТ, ЦЪРКОВНИЯТ ЖИВОТ, СВЪРШЕКЪТ НА ЕПОХАТА И ГОСПОДНОТО ПРИШЕСТВИЕ

(Събота – Първа сутрешна сесия)

Четвърто съобщение

**Да бъдем верни служители в Господното поръчение и в Неговите дарби
за Неговото предстоящо второ пришествие**

Пасажи от Писанията: Мт. 24:45-51; 25:14-30

- I. В Матей 24:45-51 виждаме, че трябва да бъдем верни служители в Господното поръчение и да раздаваме Бога като храна на членовете на Неговото домочадие, за да можем да спечелим Христос като своя награда в идещото царство:**
- A.** Бог си има домочадие и домакинско управление, икономика, за раздаване на Самия Себе Си като храна на членовете на Своето домочадие за Свое изражение – 1 Тим. 1:4; 3:15; Еф. 2:19.
- B.** Бог е поставил верни и разумни слуги над домочадието Си като домоуправители, настойници, проводници на снабдяване, които да дават храна на Неговите хора на подходящото време – Мт. 24:45; 1 Кор. 9:17; Еф. 3:2; 1 Кор. 4:1; 1 Петр. 4:10; Фил. 1:25.
- B.** Фразата *дава им храна навреме* обозначава служенето със словото на Бога и на Христос като жизнено снабдяване за вярващите в църквата. Христос, като животворящият Дух, е наша храна, и е въплътен и реализиран в словото на живота – Мт. 24:45; Йн. 6:57, 63, 68; Деян. 5:20; 1 Йн. 5:16:
1. За да можем да се наслаждаваме на Господа като наша духовна храна, така че да можем да храним и другите, ние трябва да се молим и да размишляваме над Неговото слово, да вкусваме от него и да му се наслаждаваме чрез внимателно размишление – Еф. 6:17-18; Пс. 119:15; Езек. 3:1-4.
 2. Трябва да отдаваме себе си на молитва и на служението на словото – Деян. 6:4; 2 Кор. 3:6, 8; Йн. 7:37-39; вж. Евр. 7:25; 8:2.
- Г.** Да казваме в сърцето си, че нашият Господар се бави, означава да обичаме сегашния зъл век, а не Господното явяване – Мт. 24:48; 2 Тим. 4:8, 10; вж. Деян. 26:16:
1. Трябва да се пазим от алчност и да не трупаме съкровища за себе си, а да сме богати спрямо Бога – Лк. 12:16-21; 2 Кор. 6:10; Еф. 3:8.
 2. Думите „Помнете Лотовата жена“ (Лк. 17:32) означават, че не бива да обичаме и да ценим злия свят, който Бог ще осъди и унищожи напълно. Това е едно сериозно предупреждение за вярващите, които обичат света – стих. 28-32; вж. Римл. 1:21, 25.
 3. Трябва да бдим и да се молим денят на Господното пришествие да не ни постигне внезапно като примка – Лк. 21:34-36; вж. Мт. 2:3.
- Д.** Да бием съслужителите си, означава да се отнасяме зле с братята и сестрите – 24:49а; Деян. 9:4:
1. Не бива нито да съдим, нито да обвиняваме братята и сестрите, а трябва да бъдем добри и милосърдни към тях и да им прощаваме, както и Бог е простил на нас в Христос – Лк. 6:37; Еф. 4:31-32; вж. 1 Сол. 5:14.
 2. Не бива нито да хулим, нито да критикуваме братята, а трябва да ги считаме за по-превъзходни от себе си – 2 Тим. 3:1-2; 1 Петр. 3:8-10; Юда 10; 1 Кор. 6:9-10; Фил. 2:2-4, 29; Римл. 12:3:

- а. Да хулим, означава да причиняваме вътрешно страдание на светиите, или да им нанасяме вътрешни рани чрез нападите си и суровата си критика, изразена с оскърбителен език.
 - б. Господ превързва раните ни (изцелява ни) и излива масло и вино върху тях (дава ни Святия Дух и божествения живот) – Лк. 10:33-34.
 - в. Една от причините за разделенията и щетите в църквата се дължи на хулите. Онези, които биват хулени, носят същата отговорност както и самите хулители. За да може църквата да поддържа единството, ние трябва да устояваме на хулите.
 - г. Съзнанието за греха произлиза от познаването на Бога. По същия начин съзнанието за хулите произлиза от познаването на Тялото. Хулите се противопоставят на свидетелството на Тялото.
 - д. Господ ни предупреждава, че хулителите няма да наследят Божието царство в идещия век, което ще бъде наградата на победоносните свети – 1 Кор. 6:10.
3. Не бива да господаруваме над вярващите, а трябва да им служим като слуги и да ги храним с възкръсналия Христос като животворящия Дух – 1 Петр. 5:3; Мт. 20:25-28; вж. Чис. 17:8.
- Е. Да ядем и пием с пияниците, означава да съставяме компания на светските хора, които се опиват със светски неща – Мт. 24:49б; вж. Еф. 5:18:
- 1. Тъй като вярващите притежават небесна природа и стоят на свята позиция, те не бива да се впрягат заедно с невярващите. Този принцип трябва да се прилага към всички интимни взаимоотношения между вярващите и невярващите, а не само към брака и бизнеса – 2 Кор. 6:14; 1 Кор. 15:33; вж. Пр. 13:20.
 - 2. Трябва да бягаме от младежките страсти и да следваме всесъдържащия Христос с всички, които призовават Господа от чисто сърце – 2 Тим. 2:22.
- Ж. Верният и разумен слуга ще бъде награден с властта да царува по време на явяването на царството, а злият слуга ще бъде отсечен от славния Христос, от славата на Неговото царство и от Неговото славно присъствие в Неговото царство – Мт. 24:47, 51.

II. В Матей 25:14-30 виждаме, че трябва да сме верни служители в Господните дарби, за да правим печалба за Него, та да можем да влезем в радостта на Господа в идещото царство:

- А. Господ оприличи Себе Си на човек, който тръгва за чужбина (в небесата) и предава имота си на своите слуги. *Неговият имот* символизира църквата (Еф. 1:18) с всички вярващи, които съставляват Божието домочадие (Мт. 24:45).
- Б. На един от слугите си господарят даде пет таланта, на друг – два, на трети – един, на всеки според способността му – 25:15:
 - 1. Талантите символизират духовните дарби (духовните умения и способности) – Римл. 12:6; 1 Кор. 12:4; 1 Петр. 4:10; 2 Тим. 1:6.
 - 2. Всички части на Тялото Христово са надарени и са дарби – Рим. 12:6а; Еф. 4:7-8.
 - 3. Думите *способността му* символизират нашата природна способност, която произлиза от Божието сътворение и нашето учене (научаване) – Мт. 25:15; вж. Деян. 7:22:
 - а. Природната сила и способност стават полезни във възкресението за нашето служение на Господа и ни превръщат в стълбове и в строители на стълбове за осъществяването на Божията вечна цел – 1 Кор. 15:10, 58; вж. 2 Кор. 6:1-2; 3 Царе 7:13-22 с бележки под линия; Еф. 4:8, 11-12, 16; Гал. 2:9; Откр. 3:12.
 - б. Природната способност на Мойсей, Петър и Павел премина през кръста и излезе във възкресението, за да бъде употребена от Господа за изграждането на Неговото Тяло – Деян. 7:22-36; Лк. 22:32-33; 1 Петр. 5:5-6; Деян. 22:3; Фил. 3:5-8, 14; Гал. 2:20; 2 Кор. 4:10-12; 2 Тим. 2:11.

- В. Да търгуваме с талантите, означава да използваме дарбата, която Господ ни е дал. Да спечелваме допълнителни таланти, означава да използваме получения от Господа дар до краен предел, без да търпим никаква загуба или разхищение – Мт. 25:16-17; 1 Тим. 4:14; 2 Тим. 1:6; 4:5б.
- Г. За разлика от хората с пет таланта и два таланта, човекът с единия талант отиде, разкопа в земята и скри парите на господаря си. Това означава да не използваме Господната дарба да спасяваме хората и да им служим с Господните богатства – Мт. 25:18, 27:
1. Земята символизира света. Ето защо думите *разкопа в земята* означават да се свържем със света и да скрием дара, който сме получили от Господа.
 2. Думите *парите на господаря си* означават да направим Господния дар безполезен, оставяйки го да лежи неизползван под прикритието на различни светски извинения. Да си намираме извинения да не използваме Господния дар, означава да крием дара.
- Д. Господарят каза на злия и ленив слуга, че е трябвало да внесе парите му при менителите на пари (банкерите), и когато той си дойдел, щял да вземе своето си с лихва – 27-ми стих:
1. В известен смисъл може да се каже, че менителите на парите (банкерите) са всички новоповярвали, младежите и отпадналите и отстъпилите от вярата. Най-добрият начин, по който можем да използваме таланта си, е да се грижим за другите, да започнем да се интересуваме от другите и да сме загрижени за тях, така че да раздаваме Христос в тях.
 2. Ако прекарваме време с Господа и Му открием сърцето си относно това, за кого трябва да се грижим, Той ще ни даде бreme. Ако сме едно с Господа, то в контактите и общението си с другите ние ще се грижим нежно за тях с Неговото присъствие и ще ги храним с Неговите богатства. По този начин ние спонтанно ще използваме таланта си.
 3. Когато Господ дойде, Той ще вземе своето Си с лихва. Това ще бъде полезният резултат от това, което сме спечелили за Господната работа чрез използването на Неговия дар.
- Е. Когато Господ се завърне, Той ще прегледа сметката с нас. Това е символ за Господния съд при Господното съдилище (2 Кор. 5:10; Римл. 14:10) във въздуха (в Неговата парусия), където ще се извърши съд над живота, поведението и работата на вярващите, било за награда, или за наказание (1 Кор. 4:5; Мт. 16:27; 25:19; 1 Кор. 3:13-15).
- Ж. Господната награда няма нищо общо с обема или количеството на нашата работа, а с нашата вярност в използването на Господния дар до краен предел. Самият Христос ще бъде нашият венец на живота, венецът на правдата и венецът на славата като наша награда за наше наслаждение в идещото царство – Мт. 25:23; Откр. 2:10; Як. 1:12; 2 Тим. 4:8; 1 Петр. 5:4.
- З. В идещото царство Господният дар ще бъде отнет от ленивите вярващи и те ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина, а дарът на верните вярващи ще нарасне и те ще влязат в радостта на господаря си (Мт. 25:21, 23). Участието в Господната радост е най-голямата награда в царството. Той е по-добро от всяка слава и позиция – стих. 21, 30.